

спалз, чюлз отз невето единз гласз: „Ярсеніе, вѣгай, и спасавай са.“ Тхй като че мѡ дѡмалз: Ярсеніе, ты не можешь работи на два господара, не можешь бы постникз вжтрѣ вз царскыа дворз, не можешь междѡ толко свѣтска слава да са грижишк за спасеніето на дѡшата си. Искашь ли да са спасишь? „вѣгай, и спасавай са.“ И повѣгнжалз колко по-скоро можьлз Ярсеній, трзгнжалз отз царскыа дворецз, и ѹзовакьлз са вз единз мзнастырк, гдѣто прекаралз единз твърдѣ сватз животз. Така ѣ, Христіане; трѡдовети, и свѣтскыты мзлвы твърдѣ много нж отстранѡватз отз Бога; тѣ сж като много дзлгы дрехы, които нж препжнѡватз изз пята; тѣ сж таготы, които нж теглатз кзмз земата. „Прилѣжѡщїи зѣльнѡ житѣйскимз попеченїамз ѣакѡ птицы многоплѡтныа, дѡма великій Басилїй, всѡе крылѣ ѣмѡще, дѡлѣ ѣздыхѡютз со скоты.“ Я що правимз ный сега? комѡ отз двамата господара искамы да слѡгѡваме? на свѣта ли, или Богѡ? оставѣте да го кажж азь сз дѡѣ дѡмы: ако ный нѣма да ѹмремз никога, ако има да живѣемз вѣчно вз свѣта, то нека ѣ, нека мѡ слѡгѡваме, та да мѡ са радѡваме; нж ако ный смь смъртни, една кривачь прьсть, и днесь ѹтрѣ ѹмирамы, и са стопѡваме, ако том свѣтз ѣ прївремененз: „прехѡдитз во ѡбразь мїра сегѡ,“ (1) дѡма Павелз: ако тѡка ный смь пжтници, и отечеството наше ѣ на невето. „Не ѣмамы здѣ пребывѡщїагѡ градѡ,“ (2) нж „житїе наше на навесѣхз:“ (3) ако ный имамы господарь, и отецз само Бога; ако ный мѡ смь са обѣщали вз сватото кръщеніе да мѡ вждемз вѣрни раби; слѣдователно Богѡ нека послѡжимз отз сичкото си помышленіе, отз сичката си дѡша, отз сичката си крѣпость. О свѣте льстителю, и светне! нека ти слѡгѡва, и нека ти са радѡва, който са не надѣе за дрѡгз рай, и не вѣрѡва вз Христа распѡтаго; ный него вѣрѡваме, и немѡ слѡгѡваме, за да царѡваме сз него, който ни говори: „Ищїте прѣжде царствїа Бѡжїа, ѣ сїа всѡ приложѡтса вамз;“ (4) Ѣмѡже слава во вѣкы; аминь.

[1] 1. Коринт. гл. 7, ст. 31. [2] Евр. гл. 13, ст. 14. [3] Філіпп. гл. 3, ст. 20. [4] Мат. гл. 6, ст. 33.